

A configuración do Imperio español no século XVI

En 1555-56, Carlos I abdicou, un feito case sen precedentes. Decidiu dividir o seu vasto imperio, deixando os territorios austríacos ao seu irmán Fernando I e o resto dos seus dominios, incluíndo as Coroas hispánicas, as posesións americanas, os Países Baixos e os territorios italianos, ao seu fillo **Filipe II**. A partir de entón, Filipe II centraría a súa política en defender a súa herdanza, a fe católica e a hexemonía española, o que o levou a enfrontamentos constantes.

Cambios Cruciais no Reinado de Filipe II

O reinado de Filipe II estivo marcado por tres acontecementos clave que definiron o futuro da monarquía hispánica.

- **A Rebelión de Flandres e a División dos Países Baixos**

Os Países Baixos eran un dos territorios máis ricos do imperio, pero a expansión do protestantismo provocou un forte conflito con Filipe II, un firme defensor do catolicismo. A súa política de intransixencia relixiosa e a represión exercida polo **duque de Alba** provocaron unha revolta aberta. As provincias do norte, lideradas por **Guillherme de Orange**, uníronse para formar a **Unión de Utrecht** en 1579, declarando a súa independencia e manténdose fieis ao protestantismo. Co apoio de Inglaterra, lograron sacudirse o dominio español. Pola contra, as provincias do sur, de maioría católica, formaron a **Unión de Arras** e permaneceron leais á Coroa española. Este conflito resultou na división permanente dos Países Baixos.

- **A Incorporación de Portugal**

En 1580, a morte sen descendencia directa do rei de Portugal abriu a porta a un dos maiores éxitos de Filipe II. Grazas á súa ascendencia materna, reclamou o trono portugués. Mediante a diplomacia e a forza militar, foi recoñecido como rei, e as Cortes portuguesas xuráronlle lealdade. Esta anexión resultou na **unidade peninsular**, e, o que é máis importante, no control do vasto imperio colonial portugués en África, Asia e América. Nese momento, dicíase que no imperio de Filipe II "non se poñía o sol".

- **A Guerra contra Inglaterra e o Fracaso da Grande Armada**

O enfrontamento con Inglaterra, gobernada por **Isabel I**, foi inevitable. Os motivos eran múltiples:

- **Relixiosos:** A rivalidade entre o catolicismo de Filipe II e o protestantismo de Isabel I.
- **Políticos:** O apoio inglés aos rebeldes de Flandres e a execución da raíña católica María Estuardo.
- **Económicos:** Os ataques dos corsarios ingleses ás frotas e colonias españolas.

Para acabar coa ameaza inglesa, Filipe II formou en 1588 a **Grande Armada**, unha enorme frota coa intención de invadir Inglaterra. Non obstante, a operación foi un fracaso total debido a tempestades e á superioridade táctica da mariña inglesa. Este desastre foi un duro golpe para o prestixio militar e a hexemonía marítima de España.

Conclusión

O reinado de Carlos I foi a época da formación do inmenso imperio hispánico, mentres que o de Filipe II estivo centrado en xestionalo e defendelo dos seus inimigos. A loita por manter a hexemonía e a fe católica marcou a súa política exterior, resultando na perda das provincias do norte dos Países Baixos, pero tamén na incorporación de Portugal e a consecuente expansión do seu imperio a nivel global. O seu fracaso en Inglaterra demostrou que a súa posición non era inexpugnable, pero o seu legado foi o de consolidar un imperio que perduraría durante moito tempo.